U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **J. K.,** proti žalovanému: **Obvodní báňský úřad v Mostě**, se sídlem U města Chersonu 1429, Most, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 12. 2011, č. j. 15 A 123/2010 - 42,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 12. 2011, č. j. 15 A 123/2010 - 42, kterým byla zamítnuta jeho žaloba, jíž se podle ust. § 79 a násl. s. ř. s. domáhal ochrany proti nečinnosti Obvodního báňského úřadu.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 24. 1. 2012, č. j. 7 Ans 1/2012 - 7, aby ve lhůtě 14 dní od doručení tohoto usnesení buď předložil plnou moc udělenou advokátovi, nebo aby prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání. Současně jej poučil o tom, že pokud výzvě nevyhoví, bude kasační stížnost odmítnuta, a

také o možnosti požádat o ustanovení zástupce (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 13. 2. 2012.

Stěžovatel na výzvu reagoval podáním ze dne 23. 2. 2012, ve kterém zpochybnil její zákonnost, protože ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. samo o sobě neukládá povinnost být zastoupen, pouze určuje, kým musí být účastník zastoupen při projednávání kasační stížnosti v případě, že nemá procesní způsobilost a musí být v řízení zastoupen na základě ust. § 35 odst. 1 s. ř. s. Pouze v tomto případě může být zastoupen advokátem podle ust. § 35 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel dále s odkazem na ust. § 33 odst. 3 s. ř. s. poukázal na to, že nebyl zbaven ani omezen na způsobilosti k právním úkonům, a namítal, že Nejvyšší správní soud úmyslně opomněl užít ust. § 32, § 33, § 35 až § 38 a § 64 s. ř. s., ze kterých vyplývá protizákonnost výroku II. usnesení ze dne 24. 1. 2012, č. j. 7 Ans 1/2012 - 7. Rovněž požádal o veřejné projednání kasační stížnosti, aby měl jistotu, že soud nebude pokračovat v nezákonném jednání.

Povinné zastoupení advokátem je v případě stěžovatele, který nemá právnické vzdělání (příp. takové vzdělání nemají jeho zaměstnanci či členové), jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti. Nesplnění této podmínky brání meritornímu projednání věci. Nedostatek povinného zastoupení advokátem přitom patří mezi odstranitelné nedostatky podmínek řízení, a právě proto byl stěžovatel ve výroku II. citovaného usnesení vyzván k prokázání splnění této podmínky řízení.

Ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. představuje výjimku z obecného pravidla, že procesně způsobilý účastník nemusí být v řízení před správními soudy zastoupen. Názor stěžovatele, že povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti se týká pouze účastníků, kteří nemají procesní způsobilost, je tedy nesprávný. Podmínky řízení stanoví zákon a soud je zákonem vázán. Zákonná úprava povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti není protiústavní a neznamená překážku přístupu k soudu. V tomto řízení před Nejvyšším správním soudem se předpokládá řešení složitých právních otázek a povinné zastoupení má stěžovateli zajistit kvalifikovanou ochranu jeho veřejných subjektivních práv. Účel povinného zastoupení je tedy zcela legitimní a ospravedlnitelný.

Pokud stěžovatel žádal o veřejné projednání jeho kasační stížnosti, poukazuje Nejvyšší správní soud na ust. § 109 odst. 2 s. ř. s., podle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání. Považuje-li to za vhodné nebo provádí-li dokazování, nařídí k projednání kasační stížnosti jednání. Je tedy na úvaze Nejvyššího správního soudu, zda v řízení o kasační stížnosti jednání nařídí. Obligatorně musí jednání nařídit pouze pokud má být prováděno dokazování. V daném případě s ohledem na povahu věci nebyly shledány důvody pro to, aby ve věci bylo nařízeno jednání.

Protože stěžovatel nedoložil, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem a tento nedostatek neodstranil ani na výzvu soudu, Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Podle ust. § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Protože byly splněny zákonné podmínky pro vrácení zaplaceného soudního poplatku, Nejvyšší správní soud v souladu s ust. § 10a odst. 1 citovaného zákona rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. února 2012

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu